

G'wiss, Meister, ich wott das nitt spiele in ere Societät, ich thàt d'ganze Zit roth werde... (er nimmt e Rasiermesser fir's abz'zieh).

Herr Scharfmesser.

Awer 's Trombone à coulisse, Hans, Dü weisch nitt, wie das unag'nehm isch!... frog emol dr Herr Mülkorb! Ne mol hà mr e Ball g'spielt un sin uf ere Espèce Laüwe g'sesse, wo awer züe arg eng gsi isch, so dass me hat miesse ne Loch derdur sàge, fir ass dr Herr Mülkorb si Coulisse derdur hat kånne manövriere, un do hàn als d'Büewe passt vor em Loch, un wie d'Coulisse-n-üse ku isch, so hàn se ne Stäckle derdur g'stosse un hàn's schön iwer's Loch g'hebt, ass er se nimmig hat kånne z'ruck zieh... meinsch, das isch als ag'nehm middle im e Tanz!...

Hans.

Das isch noch nit, Meister, ich ha noch ebbes bessers g'sàh... ziehn Sie mir das Messer e wenig ab, ich will's Ene verzehle. Diemol hat d'Fanfare e-n-Üsflug g'macht uf Zimmerse, un do hàn se dert natirlig uf em Platz e Stäckle g'spielt, wo grad par hasard 's Trombone e grosser Solo drin z'mache g'ha hat, wo ziemlich difficil müess gsi si, denn er hat miesse famos manövriere, eimol isch er ufe mit siner Coulisse, derno wieder awe so wit as si Arm g'làngt hat (er imitiert ne) un so furt. Unter andere Züeschaüer isch o so ne rechter Büre-knewel dert g'stande un hat dem Trombone e Zit lang mit b'sunderem Interesse züeglüegt... Ur eimol springt er uf ne züe un schreit: «Das wàr doch dr Teufel, we me das Ding nitt kånnt do üsebringe,» un risst em si Coulisse unte üse, middle in sim Solo!

Herr Scharfmesser.

Do siesch jetz, Hans!...

Hans.

's isch eithüen, Meister, 's Basson gieng mr noch viel weniger.

Herr Scharfmesser.

Prawier's emol... De kasch's vielleicht, ohne ass De's weisch... Doch mit allem dem vergiss ich, ass ich sott im Herr Endschüeh sim Hund geh si Bei ischindle... er hat's broche hit... ich will g'schwind geh lüege, was z'mache-n-isch (er geht gege dr Thüre rechts, kunnt awer glichwiederz'ruck). A propos, Hans, Dü weisch, die Badbittig, womr scho so lang im «Express» hàn, fir se z'verkaüfe?... Eh bien, hit ha-n-i jetz endlig e Liebhawer g'funde... 's isch eso wit fertig g'macht, dr Pris un alles, nur ha-n-i g'sàit, me soll ku d'Antwort hole do, nitt ass se-n-ebbe mi Fraü o verkaüft hätt züe glicher Zit... verstehsch, Hans?

Hans.

Jo, Meister.

Herr Scharfmesser.

Wenn ich ebbe nitt do bi, we me kunnt ku froge, so sàisch nur, me kånnt se ha... ich bi froh, wenn ich se-n-emol abha... se-n-isch züe arg schwer un hat eso ne possige Form... ich ha se nitt kånne lide... Doch jetz müess i geh mi Bei ischindle (er geht hinte-n-üse links).

VI. Uftritt.

Hans, derno Herr Lindeblüesch.

Hans.

G'sang ('s isch Hochzeit uf mi arme Treü).
's git doch kei Handwerk, wie's Balwiere,
Me müess e wahrer Dokter si,
Fir ass ich's ka fir mich furtfiehre,
Müess ich noch schaffe brav druf hi.